

Stilling. Han spurgte, hvorfor jeg glemte den Skrivelse, Arbejderne sendte Arbejdsgiverforeningen. Jeg har allerede i min Tale refereret, at der Lørdag Eftermiddag fandt Forhandlinger Sted, og at Arbejdsgiverforeningen som Følge af disse Forhandlinger holdt et Møde Søndag Formiddag. Ved dette Møde bad Politimester Seidenfaden om Lov til at være til Stede. Om Mandagen fik Arbejderne Svar paa deres Skrivelse. Det er meget muligt, at der har været flere Skrivelser, som jeg ikke kender, men jeg kender Arbejdsgiverforeningens Svar, det vil den højtærede Minister vel ikke benægte. Jeg kunde saa sige til den højtærede Minister, det glemte Ministeren, men det er ikke en Maade at føre Forhandlinger paa. Der kom Svar om, at man vilde føre Forhandlinger med Arbejderne, naar det kunde ske under frie Former og uden Pres. Dette Brev fik Arbejderne Mandag Formiddag, men Søndag Aften var Aarhus-Betjentene arriveret, og Mandag Morgen var der Soldater til Stede i Byen fra Aarhus, Aalborg og Viborg, flere Timer før Arbejderne modtog Svarskrivelsen. Det staa fast, højtærede Justitsminister; det er det, jeg har holdt mig til. Og saa vil jeg endnu Gang fastholde, at det er Politimesteren, der har arrangeret Ridehusmødet og afholdt Udgifterne, og at den samme Politimester paa Mødet talte om Arbejdernes berettigede Harme, men at der selvfølgelig skulde være Ro. Dette viser dog, at Politimesteren er klar over, at der er en vis moralsk Side ved denne Sag — han siger: jeg forstaar Arbejdernes berettigede Harme. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Justitsminister skal have nogen demokratisk Tradition; han er jo for nylig blevet Venstremand, men der er dog andre, som ser den moralske Side ved denne Sag. Det var heller ikke lovligt i de berømte Jyderup-Dage, at Venstre-bønderne spændte Højrebøndernes Heste fra Vognene og tampede Højrebønderne med Svingeltræerne; det var ikke lovligt, men der var et vist moralsk Grundlag for den Kamp, som den Gang fandt Sted. (Afbrydelse af Forsvarsministeren). Ja, det maa Venstre-mænd vide, jeg forlanger ikke, at Højremænd skal vide det.

Den højtærede Justitsminister talte om, at der var Medlemmer af Fagorganisatio-nerne, som var Kommuniste. Ja, bevares; vi har baade Venstre-mænd og Højremænd, vi har maaske ogsaa Folk fra Erhvervs-partiet i vore Fagforeninger. Fagforeningerne er ganske upolitiske. (Munterhed). Ja, jeg tror ikke, ærede Medlemmer kan bevise, at der er blevet nægtet nogen Op-

tagelse i en Fagforening, fordi han var Venstre-mand eller Højremand. De Herrer skulde tage ved Lære af de gamle Grædekoner, for de forstod at græde paa de rigtige Steder — og saaledes bør man ogsaa le paa de rigtige Steder.

Jeg spurgte endvidere den højtærede Justitsminister, om han billiger den Tone, som Forhørene blev ført i, jeg spurgte, om han billiger Dommerens Udtalelser, ikke overfor anklagede, men overfor Folk, der var tilsagt som Vidner, om han billiger, at der blev sagt til dem, at de hverken kunde sanse eller samle, høre eller se, at de var blinde og døve, at de var nogle kønne Karle og Bælmer, at det var Løgn og Sludder alt, hvad de havde sagt. Og jeg spurgte Ministeren, om han billiger, at der blev gjort Forskel paa Vidnerne saaledes, at Arbejdsmændene skulde staa op og Gros-sererne sidde ned, naar de var i Retten. Jeg ved nok, at den højtærede Justitsminister har et Ansvar, men jeg ønsker at faa klar Besked paa, om Ministeren vil sige god for denne Tone i Retten, eller han ikke vil. Vi kender godt Vejen, hvis der skal anlægges Sag, men paa nærværende Tidspunkt ønsker jeg blot at faa at vide, om den højtærede Justitsminister billiger denne Fremgangsmaade i Retten, eller han vil tage Afstand fra den. Dernæst spurgte jeg — ganske vist paa en lidt uparlamentarisk Maade, idet jeg tillod mig at gøre det fra min Plads, hvornaar det havde staaet i „Social-Demokraten“ i Randers, at nu slog Justitsministeren igen ned paa Arbejderne. Hvornaar, højtærede Justitsminister? (Anden Næstformand: (Parkov): Det ærede Medlem maa ikke bruge direkte Tiltale). Hvornaar har den højtærede Justitsminister set det? Vi har fra første Færd taget Afstand fra Kommunisterne, fra første Færd sagt til vore Folk: dem skal i holde jer fra Livet, men hvornaar har den højtærede Justitsminister set i „Social-Demokraten“ for Randers og Omegn, at vi senere, da de blev dømt, altsaa i disse Dage, har talt om, at nu slog Justitsministeren igen ned paa Arbejderne. Jeg vil gerne have at vide, hvor den højtærede Justitsminister har denne Bladudtalelse fra.

Og maa jeg saa sige om de kommunale Funktionærer i Randers, at de reflekterer overhovedet ikke paa Justitsministerens Medfølelse, saa den højtærede Justitsminister kan ganske spare sig sin Tale om deres Forhold; de reflekterer overhovedet ikke... (Indenrigsministeren (Kragh): Nej!) paa den højtærede Justitsministers Medfølelse.